

ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๕๘

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

มีดุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารือกรณีการกำหนดหน่วยงานในร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ

เรียน อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมกิจการผู้สูงอายุ ที่ พม ๐๔๐๑/๐๐๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๖/๑๒๔ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑. กรมกิจการผู้สูงอายุได้หารือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เกี่ยวกับ การกำหนดหน่วยงานในร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรณีการกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. ว่า ในกรณีที่มาตรา ๒๐ (๗) (๖) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดว่า “ผู้อำนวยการสำนักในกรมกิจการผู้สูงอายุ ซึ่งอธิบดีมอบหมาย” เป็นผู้ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ และทำหน้าที่ เลขานุการคณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุ นั้น กรมกิจการผู้สูงอายุจะสามารถกำหนดหน่วยงานภายใต้ ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการฯ เป็นสำนักงานเลขานุการกรมและกองต่างๆ โดยไม่มีการกำหนดหน่วยงาน ภายใต้เป็นระดับ “สำนัก” จะสามารถกระทำได้หรือไม่ และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒. สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีหนังสือแจ้งว่า โดยที่เรื่องดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่มีความสำคัญ จึงจะนำเรื่องเสนอ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการ แผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “กรมซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง อาจแบ่งส่วนราชการดังนี้ (๑) สำนักงานเลขานุการกรม และ (๒) กองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง เว้นแต่บางกรณีเห็นว่าไม่มี ความจำเป็นจะไม่แยกส่วนราชการตั้งขึ้นเป็นกองก็ได้” ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวอย่างอ้อมเห็นได้ว่า การกำหนด ส่วนราชการภายใต้เป็นดังนี้ (๑) สำนักงานเลขานุการกรม และ (๒) กอง หรือ ส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่า กองไว้แตกต่างกัน อาทิเช่น “สำนัก” “ศูนย์” หรือ “สถาบัน” เป็นต้น โดยในการเรียกชื่อส่วนราชการ ที่มีฐานะเทียบเท่ากองเป็นอย่างอื่นนอกจาก “กอง” นั้น ก็โดยมีเหตุผลจากการที่ส่วนราชการต่างๆ มีจำนวนภารกิจ และหรือปริมาณงานที่จะต้องดำเนินการแตกต่างกัน ประกอบกับในกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการของกรมได้มีการบัญญัติเรื่องการแบ่งส่วนราชการภายใต้ในข้อเดียวกัน โดยมี ส่วนราชการที่เรียกว่า “กอง” และมีส่วนราชการที่เรียกชื่อย่างอื่นนอกจาก “กอง” อาทิเช่น “สำนัก” “ศูนย์” หรือ “สถาบัน” ด้วย ดังนั้น คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและ วินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

จึงเห็นว่า...

จึงเห็นว่าส่วนราชการที่เรียกชื่อย่างอื่นนอกจาก “กอง” อาทิเช่น “สำนัก” “ศูนย์” หรือ “สถาบัน” ที่ปรากฏในกฎหมายแห่งส่วนราชการนั้นเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองตาม มาตรา ๓๑ วรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วย และโดยที่มาตรา ๓๓ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันกำหนดว่า “ส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรคหนึ่ง (๒) และส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ให้เป็น หน้าที่ของส่วนราชการนั้นๆ โดยให้มีผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ อื่นอย่างอื่นที่เทียบเท่ากับผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากองหรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรคสอง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ” ฉะนั้น ส่วนราชการที่ต่ำกว่ากรม ที่เรียกชื่อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาทิเช่น “สำนัก” “ศูนย์” หรือ “สถาบัน” ซึ่งเป็นส่วนราชการ ซึ่งเรียกชื่อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาทิเช่น “สำนัก” “ศูนย์” หรือ “สถาบัน” ซึ่งเป็นส่วนราชการ ตามมาตรา ๓๑ วรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็จะมีหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อย่างอื่นที่เทียบเท่ากับผู้อำนวยการกอง อาทิเช่น “ผู้อำนวยการสำนัก” เพิ่มเติม ก็จะมีหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อย่างอื่นที่เทียบเท่ากับผู้อำนวยการ “ผู้อำนวยการศูนย์” หรือ “ผู้อำนวยการสถาบัน” เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ เช่นเดียวกับตามมาตรา ๓๓ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อกรณีนี้ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า กรมกิจการผู้สูงอายุได้ยกร่างกฎหมายแห่งส่วนราชการโดยแบ่งเป็นสำนักงานเลขานุการ กรมและกองเท่านั้น โดยไม่มีการแบ่งเป็นสำนักแต่อย่างใด จึงทำให้ไม่มีตัวแทน “ผู้อำนวยการสำนัก” ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อย่างอื่นที่เทียบเท่ากับ “ผู้อำนวยการกอง” ตามมาตรา ๓๓ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่โดยที่มาตรา ๒๐ (๗) (๙) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้ “ผู้อำนวยการ สำนักในกรมกิจการผู้สูงอายุซึ่งอธิบดีมอบหมาย” ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการผู้สูงอายุ และ มาตรา ๒๐ (๗) (๙) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงฯ กำหนดให้ “ผู้อำนวยการสำนักในกรมกิจการผู้สูงอายุ ซึ่งอธิบดีมอบหมาย” ทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุ ซึ่งจากบทบัญญัติตั้งกล่าว จึงเห็นได้ว่า กฎหมายได้กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่ากรมเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ เลขานุการ แต่เนื่องจาก “กอง” และ “สำนัก” ต่างเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อ он กัน และทำแทน “ผู้อำนวยการสำนัก” ก็เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่ากรมและเทียบเท่าตำแหน่ง “ผู้อำนวยการกอง” ตาม มาตรา ๓๑ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เช่นเดียวกัน จึงเห็นได้ว่า คำว่า “ผู้อำนวยการสำนัก” ตามมาตรา ๒๐ (๗) (๙) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ หมายความรวมถึง “ผู้อำนวยการกอง” ด้วย ดังนั้น กรมกิจการผู้สูงอายุจึงสามารถยกร่างกฎหมายแห่งส่วนราชการของกรมเป็นสำนักงานเลขานุการ กรมและกองโดยไม่แบ่งเป็นสำนักได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อชา ตรีกิจวัฒนาภุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๙๓๐ โทรสาร ๐ ๒๒๘๗๑ ๘๒๓๐